

10/801

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Çocuğun güvenliğini sağlamak öncelikle ailenin görevidir. Fakat anne-baba yoksa ya da görevlerini yerine getiremiyorlarsa bu görevi bazı kurum ve kuruluşlar aracılığıyla devlet üstlenmektedir. Bu, Anayasa ile de düzenlenmiştir. Anayasanın 61. Maddesi'nde "devlet korunmaya muhtaç çocukların topluma kazandırılması için her türlü tedbiri alır" denmektedir. O nedenle çocuğun güvenliği hukukun da temel ilkelerinden biridir.

Birleşmiş Milletler Çocuk Hakları Sözleşmesinin çocuğun korunması ile ilgili ilk maddelerinden biri "Kamusal ya da özel sosyal yardım kuruluşları, mahkemeler, idari makamlar veya yasama organları tarafından yapılan ve çocukları ilgilendiren bütün faaliyetlerde, çocuğun yararı temel düşüncedir." şeklinde Türkçeye tercüme edilen 3. Maddesidir. Yani bu maddeye göre kamusal ya da özel sosyal yardım kuruluşları tarafından yapılan ve çocukları ilgilendiren bütün faaliyetlerde çocuğun yüksek yararı, yani güvenliği göz önünde bulundurulmalıdır.

Ülkemizde korunmaya muhtaç çocuklar ve bu çocukların bakılıp korunduğu kurumlar Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu (SHÇEK) Genel Müdürlüğü'ne bağlı Çocuk Yuvaları ve Yetiştirme Yurtları'dır. Yapılan araştırmalar ülkemizdeki korunmaya muhtaç çocukların büyük çoğunluğunun ekonomik nedenlerle anne-babaları tarafından kurumlara yerleştirildiğini göstermektedir. Bu nedenle Yetiştirme Yurtlarının yapısı, yurttan yararlanan çocukların ve gençlerin ihtiyaçlarını karşılayacak, gelişimlerini ön planda tutacak şekilde düzenlenmelidir. Yurtların temel işlevlerinden biri de koruma altına aldığı kişilerin geleceğe umut ve güvenle bakmasını sağlamaktır. O nedenle yurtlarda kalanların bir meslek sahibi olana kadar desteklenmesi büyük önem taşımaktadır. Kurumların hedefi, bünyesine almış olduğu gençlerin gelecekte sosyo-ekonomik yönden toplumla eşit bir yaşama düzeyine ulaştırılması olmalıdır. Bunun için kurum içindeki yetiştirme koşullarının düzenlenmesi gerekmektedir. Bu düzenleme korunmaya muhtaç çocuklarımızın iyi yetişmesi ve kişiliklerinin oluşması bakımından da gereklidir. Bu bakımdan SHÇEK'na bağlı Çocuk Yuvalarında ve Yetiştirme Yurtlarında yönetici, uygulayıcı ve personel seçimine büyük bir önem verilmelidir.

Ne yazık ki Türkiye'deki tablo bunun tam tersi niteliğindedir. Ülkemizdeki Çocuk Yuvaları ve Yetiştirme Yurtlarının niteliği iyi olmadığı için, çocuklarımızın ve gençlerimizin psiko-sosyal ihtiyaçlarını da karşılayamamaktadır. Kamuoyunda sık sık bu yurtlarla ilgili can sıkıcı haberler yer almaktadır. Çocuk Yuvalarında ve Yetiştirme Yurtlarında kalan kişiler hala kışla türünde düzenlenmiş yurtlarda, ev ortamından uzak bir şekilde topluca kalmakta, cinsel istismara uğramakta, kötü muamele görmektedirler. Son zamanlarda bu yurtlar toplumda, korunmaya muhtaç çocukların ve gençlerin bakıldığı yerler olarak en az bilinen fakat kurumda çıkan skandallar nedeniyle haklarında en çok konuşulan yerler haline gelmişlerdir. SHÇEK'na bağlı yurtlarda kalan korunmaya muhtaç çocuklarımızın ve gençlerimizin taciz ya da tecavüze uğramasıyla ilgili çok sayıda haber her yıl gündemde yer almaktayken henüz bu kurumların niteliklerinin düzeltilmesine, burada kalan kişilerin can güvenliğinin sağlanmasına ilişkin tedbirler alınmış değildir. Hatta, Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu (SHÇEK) Genel Müdürü 21 Nisan'da Mecliste Kayıp Çocuklar Araştırma Komisyonu'nda yurtlarda yaşanan olaylarla ilgili "kurumlarımızda dayak ve taciz olayı, hatta fiilen tecavüz olayı da zaman zaman olabilmektedir. İnsan fitratı var, insanın olduğu yerde olur bu" gibi talihsiz açıklamalarda bulunmuştur.

Korunmaya muhtaç çocuklarımızın ve gençlerimizin de bu ülkenin geleceği olduğu unutulmamalıdır. Bu nedenle yardıma ve korunmaya daha çok ihtiyacı olan bu kişilerin daha iyi koşullarda bakılabilmesi için SHÇEK'na bağlı Çocuk Yuvalarının ve Yetiştirme Yurtlarının niteliklerinin bir an önce iyileştirilmesi gerekmektedir. Yetiştirme yurtlarındaki çalışanların eğitimlerine önem verilerek bu kişilerin daha yakından takip edilmesi, korunma ve bakım standartlarının iyileştirilmesi ve yurtlarda ne olup bittiğinin araştırılarak kalıcı çözüm yollarının bulunabilmesi amacıyla Anayasanın 98. ve Türkiye Büyük Millet Meclisi İç Tüzüğü'nün 104. ve 105. maddeleri uyarınca Meclis Araştırması açılmasını saygılarımızla arz ederiz.

1. SACİD YILDIZ - İSTANBUL
2. ALİ RIZA ERTEMÜR - DENİZLİ
3. FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU - MALATYA
4. HÜSNÜ ÇÖLLÜ - ANTALYA
5. İSA GÖK - MERSİN
6. TAYFUR SÜNER - ANTALYA
7. MEHMET ŞEVKİ KULKULOĞLU - KAYSERİ
8. HULUSİ GÜVEL - ADANA
9. ABDULLAH ÖZER - BURSA
10. ALİ KOÇAL - ZONGULDAK
11. ALİ ARSLAN - MUĞLA
12. ÇETİN SOYSAL - İSTANBUL
13. ERGÜN AYDOĞAN - BALIKESİR
14. ALİ RIZA ÖZTÜRK - MERSİN
15. SELÇUK AYHAN - İZMİR
16. ŞEVKET KÖSE - ADIYAMAN
17. TANSEL BARIŞ - KIRKLARELİ
18. HALİL ÜNLÜTEPE - AFYONKARAHİSAR
19. ABDURREZZAK ERTEN - İZMİR
20. FEVZİ TOPUZ - MUĞLA
21. TEKİN BİNGÖL - ANKARA
22. AKİF EKİCİ - GAZİANTEP
23. EROL TINASTEPE - ERZİNCAN
24. ATILA EMEK - ANTALYA
25. MUSTAFA ÖZYÜREK - İSTANBUL
26. YILMAZ ATEŞ - ANKARA
27. MALİK ECDER ÖZDEMİR - SİVAS
28. BÜLENT BARATALI - İZMİR
29. ENİS TÜTÜNCÜ - TEKİRDAĞ